

Genetik Kalp Hastalığı Olan Elit Atletler (Sporcular) Uzman Bakımı İle Oyuna Dönebilir

Yeni bir çalışmanın sonuçlarına göre, genetik kalp hastalığı teşhisi konan atletlerin, daha önce önerildiği gibi, elit düzeyde sporlara katılmaları otomatik olarak yasaklanmamalıdır.

Araştırma için araştırmacılar, I. Klasmanda veya profesyonel seviyede oynayan genetik kalp hastalığı olan 76 elit atletin sağlık kayıtlarını incelediler ve ortalama 7 yıllık bir takip süresi boyunca, sadece üç atlet (%4) genetik kalp hastalıklarına bağlı bir kardiyak epizod yaşadı, en yaygın olay senkoptu. Bu üç hastadan biri uygun bir ICD şoku aldı ve hiçbir sporcu ölmedi. Bir uzman tarafından yapılan dikkatli değerlendirme, risk sınıflandırması ve ortak karar verme sürecinin ardından, I. Klasman ve profesyonel atletlerin (sporcuların) oyuna geri dönmeleri için bir egzersiz planının uygulamaya konulabileceğini bulundu.

Kılavuz yorumlarına göre “*kalp mükemmel olmadıkça hiçbir şey yapılamayacağı*” şeklindeydi, ancak bu çalışma sonuçları bu mesajın değiştirilmesi gerektiğini gösteriyor. Klinisyenler hastalarımızın çoğunu egzersiz yapmaya teşvik etmelidir.

- Bu: ‘Oynayabilir misin, oynayamaz mısın?’.... değil fakat ‘Senin için bir egzersiz planı bulalım’.... olmalıdır.

Araştırmacıların sunumunda, şu anda spor hekimliğindeki en önemli sorulardan birinin, genetik kalp hastalığı olan atletleri değerlendirmek için uzmanlar tarafından kullanılan ortak karar verme uygulamalarının potansiyel olarak onların tekrar spora dönmelerine izin verip vermediği olduğudur.

2005 yılında yayınlanan *Bethesda Konferansı kılavuzları*: Genetik kalp hastalığı olan fenotip pozitif sporcuların IA sınıfı sporlar dışındaki tüm sporlardan diskalifiye edilmesi gerektiğini belirtti.

- Bu, genetik kalp hastalığı olan herhangi bir fenotip pozitif atletler/sporcuları bowling, kriket, curling, golf, tüfek ve yoga sporları ile sınırladı.
 - Bu kılavuzlar gözlemsel verilere dayanmamıştır; daha ziyade, egzersize bağlı ani ölüm riski potansiyeline sahip hastalıklara ilişkin çok sayıda önlemden yaratılmıştır.

2012 yılında türünün ilk çalışması yayınlandı. Tedavi optimizasyonu ve ortak karar verme sürecinin ardından, kılavuz tavsiyelerine karşı sporda yarışan uzun QT sendromlu (UQTS) 130 atleti içeriyordu. Araştırmacıların spor sırasında UQTS ile tetiklenen kardiyak olay oranını 331 atlet yılında yalnızca 1 olarak bildirdikleri belirtildi.

Yakın zamanda yapılan başka bir çalışma, *Mayo Clinic*'te ortak karar verme, risk sınıflandırması ve tedavi optimizasyonu yaptıktan sonra spora geri dönmeleri için onay verilen genetik kalp hastalığı olan 670 atleti içeriyordu. Bu çalışma, spora bağlı mortalite olmadığını ve 100 sporcu-yıllık takipte 1.68 oranında genetik kalp hastalığı ile ilişkili ölümcül olmayan ani kardiyak olayı rapor etti. Mevcut çalışma aynı soruyu ama bu sefer genetik kalp hastalığı olan elit atletlerle ilgili araştırdı.

Araştırma için araştırmacılar, “Mayo Clinic, Morristown Tıp Merkezi, Massachusetts Genel Hastanesi, Atrium Health ve Sanger Heart and Vascular Institute'tan I. Lig (klasman I)'de veya profesyonel düzeyde oynayan ve genetik kalp hastalığı olan tüm (76) hastaları belirledi ve değerlendirdi. Dahil edilen 76 sporcunun 49'u (%64) Klasman I sporcusu ve 27'si (%36) profesyonel sporcuydu. Yaklaşık yarısında (%53) hipertrofik kardiyomiyopati (HKM) ve dörtte birinde UQTS vardı. Sporcuların yarısından biraz fazlası (%52) teşhisten önce hiçbir semptom göstermedi ve genellikle sezon öncesi tarama sırasında anormal bir kardiyak değerlendirmeden sonra işaretlendi. Yaklaşık dörtte birine senkop, çarpıntı veya nefes darlığı gibi semptomlar yaşadıktan sonra teşhis konmuştu. Sporcuların geri kalanı, aile öyküsü veya ilgisiz bir olay temelinde teşhis edildi. Sporcuların yaklaşık üçte birinin ICD'si vardı.

Analize dahil edilen atletler basketbol, hokey, atletizm, triatlon ve futbol gibi çeşitli spor dallarında oynadılar. Çeşitli ırk ve etnik kökenleri yansıtıyorlardı ve sporcuların %28'i kadındı.

Yaklaşık dörtte üçü başlangıçta teşhisleri nedeniyle spordan diskalifiye edilmişti, ancak sonunda spora geri dönebildiler. Toplamda 76 atletten 73'ü (%96) spora geri dönmeyi seçti, ancak bunlardan dördü, kardiyologları tarafından teşvik edilmesine rağmen kurumları tarafından sporlarına dönmelerine hala izin verilmedi.

- Ortalama 7 yıllık takip süresi boyunca hiçbir atlet ölmedi ve sadece üç sporcu (%4) genetik kalp hastalığına bağlı bir kalp atağı yaşadı. İlk atlet HKM'li bir erkekti ve 1.Lig basketbolu oynuyordu; ICD'si vardı ve beta bloker kullanıyordu. Mobilya taşıırken ICD şoku yaşadı. İkinci atlet UQTS'li erkekti ve 1. Lig'de hokeyi oynadı. Beta-blokerlerle tedavi ediliyordu ve tezgahтан inerken ve yemek pişirirken senkop atakları yaşıyordu. Üçüncü atlet HKM'li erkekti ve profesyonel hokey oynuyor. Bir beta-bloker alıyordu ve eforla senkop yaşıyordu.
- Araştırmacı ve uzmanlar, bu koşullara sahip tüm insanlar için kapsamlı kurallar veya standart rehberlik oluşturmak yerine bulguların genetik kalp hastalığı olan sporcuların riskleri ve sporun faydaları değerlendirmek ve kanıtlara dayalı kararlar almak için genetik kardiyologlar ve spor kardiyologları ile birlikte çalıştıkları ortak bir karar alma modeline duyulan ihtiyacın altını çizdiği sonucuna vardı.

Bu Çalışma ve tartışmalar ACC (American College of Cardiology) Bilimsel Oturum/ (WCC (World Congress of Cardiology) 2023: Son Dakika Klinik Çalışmaları. 6 Mart 2023 tarihinde sunuldu.
